

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. kwietnia do 30. czerwca 1862.

dla miejscowych 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową 5 zł. }

Przesyłki (*franco*) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Na dotkniętych powodzią w obwodzie tarnowskim, wpłynęło ze składki w Solotwinie 10 zł. 58 c., które z d. 10. marca r. b. na ręce c. k. przełożonego w obwodzie tarnowskim przesłane zostały. Lwów, 13. marca 1862.

Przełożony powiatu Czarnego Dunajca, p. *Jan Schoen* ofiarował kwotę stu złotych na cele szkolne w taki sposób, ażeby za nią zakupione zostały obligacje, mianowicie za 60 zł. w. a. dla szkoły trywialnej w Czarnym Dunajcu, a za 40 zł. w. a. dla szkoły trywialnej w Chochołowie, i ażeby procenta od nich używane były na sprawianie premii dla obudwu rzeczonych szkół.

Tę pożyteczną dla ogółu ofiarę ku poparciu oświaty między ludem podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem należytego uznania do wiadomości powszechnej.

Telegramy.

Hermansztadt, 11. marca. Saskie zgromadzenie narodowe przyjęło projekt komisji siedmiu z małemi zmianami także przy specjalnej debacie. Jutro nastąpi wybór deputacyi narodu saskiego do Jego Mości Cesarza.

Raguza, 11. marca. Zdaje się, że Vukalovich zmodyfikował swoje warunki, gdyż Omer Basza odwołał pochód na Zubzi. Vukalovich wyjechał z Suttoryny.

Paryż, 10. marca. W izbie deputowanych odpowiedział Baroche na interpelację Darimona względem ustawy bezpieczeństwa: Gdybym chciał debatę uczynić namiętą, ogłosiłbym izbie wypadki, na których podstawie toczy sąd śledztwo. Skonfiskowano program, który zawierał w sobie między innymi: „Nie chcemy już cesarstwa, nie chcemy Cesarza! — z dodatkami: na przyszłość będzie państwem jedynym sukcesorem zmarłych obywateli. Baroche spodziewa się, że osoby uwięzione zdołają się usprawiedliwić, gdyż inaczej będą użyte artykuły 5. i 6. ustawy bezpieczeństwa.

Paryż, 11. marca. Pograwka pana Savre została odrzucona, a paragrafy 1. i 2. przyjęte. Dzisiejszy *Monitor* donosi: „Dziennik *Presse* otrzymał ostrzeżenie za artykuł o ciele prawodawczem.“

Genoa, 10. marca. Komitety „di Providemento“ obrały Garibaldeggo prezydentem, i zaleciły mu domagać się od rządu przywołania Mazziniego do kraju. W zasadzie przyjęły powszechne prawo głosowania, i podadzą petycję do parlamentu.

Berlin, 10go marca. Od granicy polskiej donoszą z dnia dzisiejszego. Wczoraj w rocznicę wstąpienia Cesarza na tron wyszedł osobny numer *Dziennika*, który ogłasza nazwiska 41 ułaskawionych zupełnie, a 33 takich przestępców politycznych, którym złagodzono karę.

Berlin, 11. marca. Dekretem król. z dnia dzisiejszego, który kontrasygnowało całe ministeryum z wyjątkiem ministra nauk Bethmann-Hollwega, została izba deputowanych rozwiązana a izba panów odroczone. Zgromadzenie rozeszło się z powszechnym trzykrotnym okrzykiem na cześć Króla.

Berlin, 11. marca. Dzisiejsza *Stern-Ztg.* pisze: Słychać, że nowe wybory mają jak najspieszniej nastąpić, ażeby izba deputowanych zebrała się jeszcze w maju. — *Staatsanzeiger* donosi: Bethmann uwolniony został na własną prośbę od urzędu ministra nauk, a minister spraw wewnętrznych Schwerin objął tymczasowo ten departament.

Petersburg, 11. marca. *Inwalid* powiada: Po sześciolatniej swobodzie rekrutacyjnej potrzebne jest pomnożenie rezerwy. Rekrutacyi nie będzie zapewne w tym roku.

Nowy Jork, 26go lutego. Obiegają sprzeczne pogłoski o ewakuacyi miasta Nashville; w poblizu oczekują bitwy. Mianowanie Scotta posłem do Meksyku przedłożone zostało senatowi do potwierdzenia.

Przegląd polityczny.

Lwów, 14. marca. Skąpe dzisiaj są wiadomości nasze w sprawach krajowych. Mamy jedynie ogłoszenie c. k. władzy

centralnej morskiej w Tryeście ostrzegające marynarzy austryackich, iż władze sardyńskie parowców Lloyda i inne statki ścisłej poddają rewizyi przy wypływie z portów sardyńskich, celem przekonania się, czyli się nie znajdują na ich pokładach zbiegi wojskowi i rekruci. C. k. władza morska wzywa przeto kapitanów statków austryackich do ostrożności pod tym względem, ażeby nie narazali się na stratę czasu i różne nieprzyjemności.

Ważne natomiast odebraliśmy wiadomości z Berlina. Król Jmć. pruski nie przyjął ofiarowanej dymisji ministrów, którzy też nadal przy sterze rządu pozostają. Izba deputowanych rozkazem królewskim rozwiązana, zaś izba panów odroczonej została. Według zapewnienia *Gazety powszechnej pruskiej*, nowe wybory do izby deputowanych niebawem nakazane zostaną, tak iżby takowa już w miesiącu maju zebrana być mogła. Z ministrów tylko p. Bethmann-Hollweg, minister oświecenia i spraw religijnych, na prośbę swoją z posady uwolniony został i minister spraw wewnętrznych hr. Schwerin tękę jego tymczasowo objął.

Na sejmie związkowym w Frankfurcie wspólny wniosek Prus i Austrii w sprawie elektoratu heskiego wydziałowi przekazany został. Austria zgodziła się na projekt Saksonii w przedmiocie zaprowadzenia ogólnego prawa niemieckiego przeciw przedrukowi, Prusy zaś miały złożyć projekt do niektórych dodatków do prawa wekslowego.

Ciało prawodawcze francuskie przyjęło 1. i 2. paragraf adresu, odrzucając poprawki Juliusza Favre i innych deputowanych opozycyjnych. Teraz Kolb — Bernard i kilku deputowanych legitymistów podali nową poprawkę przeciwko traktatom handlowym z Anglią i Belgią zawartym, upatrując w nich główną przyczynę nędzy robotników w fabrykach francuskich.

Do Londynu przyszły wiadomości o przybyciu księcia Walii na wyspę Korfu, z kąd wprost do Syrii udać się zamierza, Grecyą zaś dopiero z powrotem z ziemi świętej zwiedzać będzie. — W parlamencie powstał w izbie niższej mr. Gregory przeciwko blokadzie portów południowych Stanów amerykańskich, twierdząc, iż tylko jest pozorna, handel uczciwy utrudniająca, a do przemysłnictwa zachęcająca. Wniósł przeto, ażeby rząd angielski blokady tej nie uznawał. Wszakże wniosek ten po krótkiej rozprawie bez głosowania odrzucony został.

Włoskie dzienniki świadczą ciągle o krytycznem położeniu Piemontanów w Neapolu i Sycylii. Obawiają się tam powszechnego powstania. Tymczasem rząd piemoncki coraz to większe robi nakłady na uzbrojenie swej marynarki. W roku obecnym przeznaczono 26 milionów franków na budowę nowych okrętów pomimo rozpaczliwego stanu finansów piemonckich.

Z Grecyi wiemy tylko o nowych posiłkach w wojsku i amunicyi, które rząd przeciwko Nauplii posyła. Również rząd ogłosił blokadę zatoki Argos. Pod Glikia zaszła między powstańcami a wojskiem rządowym potyczka, której rezultat wszakże dotąd nie jest wiadomy.

Z Warszawy przysposły nam dzienniki wiadomość, że dn. 9. marca jako w rocznicę wstąpienia na tron Cesarza Alexandra 41 przestępców ułaskawionych zostało, zaś 32 zyskało złagodzenia kary. Dzienniki warszawskie podają imienną listę tak pierwszych jak drugich.

W Chinach powstańcy zbliżają się do Shanghai. Konzulo wie mocarstw europejskich wzięli miasto w opiekę dla ochronienia go od mordów i rabunków. W Indyach wschodnich Jung Buhadur władca Nepalu i wazal angielski, gotuje olbrzymie polowanie, do którego 1000 słoni mają być użyte.

Sprawy krajowe.

(Ustawa gminna sankcyonowana.)

Wiedeń. *Gazeta wiedeńska* z dn. 11. marca b. r. zamieściła w urzędowej części prawo z dn. 5. marca 1862 r., określające zasadnicze podstawy urzędzenia gmin, przez Najjaśn. Pana za zgodą obu izb rady państwa wydane, w Królestwie czeskiem, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi, z księstwami Oświęcimskiem i Zatorskiem, tudzież Wielkiem księstwem Krakowskiem, w arcyksięstwach austryackich powyżej i poniżej Anizy, w księstwach wyższo i niż-

szko Szlaskiem, w Karyntyi, Styryi i Karniolii, Salzburgu i Bukowinie, w księstwie Tyrolskim i krainie Vorarlbergu, w księstwie hrabstwie Gorycyi i Gradyse, w margrabstwie Istrii i mieście Tryeście z okręgiem obowiązujące.

Tekst prawa jest następujący w dosłownym tłumaczeniu:

Art. 1. Każda nieruchomości należec musi do związku gminnego miejscowego.

Wyjęte są z pod tego obowiązku rezydencye, zamki i inne gmachy wraz z należącymi do nich ogrodami i parkami, przeznaczone bądź na stałe pomieszkanie, bądź na czasowy pobyt Najjaśn. Pana i dworu cesarskiego.

Prawo krajowe stanowi, czyli i pod jakimi warunkami większa własność gruntowa może być wyłączone z związku gminy miejscowej.

Wyłączenie takowe nastąpić może jedynie pod warunkiem, że tak wyłączone większa własność gruntowa przyjmie na siebie wszystkie obowiązki i ciężary gminy miejscowej, nie będzie zaś miała przyznanej żadnej atrybucyi urzędowej, krom tej, która jest potrzebną do wypełnienia obowiązków wyżej wskazanych.

Art. 2. Każdy obywatel państwa ma mieć prawo należenia do jednej gminy.

Stosunki tej należności ustanowione będą osobnym prawem.

Art. 3. Prośbę zamiejscowego o udzielenie prawa należności, gmina rozstrzygać będzie.

Gmina jednak nie może wzbraniać pobytu w swym okręgu obcym, którzy się z tego wykażą, że posiadają prawo należności gminnej, a przynajmniej udowodnią, że kroki właściwe ku uzyskaniu tego prawa uczynili, a to dopóty dopóki prowadzić będą z rodzinami swymi życie nienaganne, i nie staną się ciężarem publicznej dobroczynności.

Art. 4. Zakres działania gminy jest dwojaki:

- a) samoistny i
- b) przekazany.

Art. 5. Do zakresu działania samoistnego należą te sprawy, któremi gmina według własnego swego uznania zarządzać i w nichże stanowiąc może, z zachowaniem obowiązujących praw państwa i kraju; w ogóle zaś to wszystko, co dobra gminy najbliższej dotyczy i w jej granicach własnymi siłami załatwione i przeprowadzone być może.

W tym duchu należy tu po szczególe

1. Wolny zarząd majątku gminnego i spraw odnoszących się do związku gminnego.

2. Piecza o bezpieczeństwo osób i własności.

3. Piecza o utrzymanie dróg gminnych, rynków, również piecza o bezpieczeństwo i łatwość komunikacyi na drogach i wodach, oraz policya polowa.

4. Policya żywności, tudzież nadzór nad targami, mianowicie zaś nadzór nad miarami i wagami.

5. Policya lekarska.

6. Policya wyrobników i zarobników, również jak policya ślug i służących.

7. Policya obyczajny.

8. Sprawy ubóstwa i piecza o zakładach dobroczynnych gminy.

9. Policya budownicza i ogniowa, tudzież zarząd porządku budowniczego i udzielanie przyzwoleń budowania pod względem policyjnym.

10. Wpływ prawem oznaczony na szkoły pośrednie przez gminę utrzymywane, tudzież na szkoły ludowe, oraz piecza o zaprowadzenie, utrzymanie i uposażenie tychże, z uwzględnieniem obowiązujących jeszcze praw patronatu.

11. Tentowanie zgody między stronami w sporze będącemi, przez mężów zaufania z gminy wybranych.

12. Prowadzenie dobrowolnych licytacyi rzeczy ruchomych.

Z wyższych względów politycznych mogą być przekazane na drodze prawa, osobnym organom państwa pewne czynności policyi miejscowej w pojedynczych gminach.

Art. 6. Zakres działania przekazany to jest obowiązek gminy co do współdziałania w celach publicznej administracyi, oznaczają prawo ogólne a w ich granicach prawo krajowe.

Art. 7. Pojedynczym gminom wolno jest złączyć się gwoi wspólnego prowadzenia czynności, tak pod względem zakresu działania samoistnego (art. 5) jak i przekazanego (art. 6). Gminy, które nie posiadają środków do wypełniania obowiązków z przekazanego zakresu działania (art. 6) wpływających, mają być prawem krajowym i dopóki będą znajdować się w powyżej oznaczonym położeniu, złączone z innymi, gwoi wspólnego prowadzenia właściwych czynności.

Również gminy, które w skutek prawa z dn. 17. marca 1849 roku z innymi złączone zostały, mogą być na drodze prawa krajowego rozłączone i jako osobne gminy miejscowe ukonstytuowane, jeżeli każda z tak rozłączonych gmin posiada środki do wypełnienia obowiązków z przekazanego zakresu działania (art. 6) wpływających. (C. d. n.)

(Obwieszczenie władzy morskiej w Tryeście.) C. k. centralna władza morska w Tryeście wydała pod dniem 28go z. m. następujące obwieszczenie:

Ze sprawozdań służbowych pokazuje się, że rząd król. sardyński lękając się, aby parowce austriackiego Lloyd'a i inne okręta austriackie nie ułatwiały zbiegom wojskowym ucieczki, postanowił w portach państwa sardyńskiego rewidować wszystkie okręta, które organa policyi morskiej za podejrzane o przechowywanie zbiegów

wojskowych uznają. W myśl rozporządzenia ministeryalnego ostrzega się zatem wszystkich żeglarzy austriackich, aby wstrzymali się od rzeczonego przekroczenia, któreby ich na szkodliwe skutki narazić mogło.

Hiszpania.

Kadyx, 7. marca. Miramou wylądował i udał się do Madrytu.

Anglia.

Londyn, 9go marca. (Podróż księcia Walii.) Listy z Korfu z 26go z. m. donoszą o przybyciu księcia Walii. Zachował on ściśle inkognito, a w skutek powstania w Grecyi udał się wprost do Syryi, a Grecyę zwiedzi dopiero za powrotem. Towarzyszyła mu fregata „Doris“, a „Firebrand“ został przodem wysłany.

(Rozprawy parlamentu z 7. marca.) W izbie niższej Lefroy interpeluje rząd o wypadki przy wyborze w Langford w Irlandyi, na co sir R. Peel, minister dla Irlandyi, odpowiada, że już zwrócono uwagę rządu na te wypadki, i że zdaniem jego zajęcia te były daleko gorsze, jak je dzienniki podają. Wydział będzie musiał sprawdzić ważność wyboru. Pan Hope Hennessey twierdzi, że Baronet nieprawnie wyrokuje o przedmiocie, który przyjdzie pod śledztwo. Prezydent nie wzywa do porządku, i pyta tylko, czy wyrok sir Roberta jest umiarkowany. Pan Gregory nadmienia o blokadzie południowych Stanów Ameryki, i proponuje, aby ostatnia korespondencya udzielona została. Przyznaje, że nie ma współczucia dla tych, którzy walczą o panowanie, lecz dla tych, którzy starają się o niepodległość. Skuteczność czy nieskuteczność blokady, jest to kwestya, która obchodzi każde ucywilizowane państwo, ale najwięcej Anglię. Jeżeli blokada jest nieskuteczna, cóż się stanie z tyle sławioną bezstronnością i neutralnością Anglii. Jeżeli Anglia będzie szanować to, co podług prawa narodów blokada nie jest, popełni niesprawiedliwość względem uczciwego kupca, zamieni bowiem handel w przemytnictwo. Postąpi także niesprawiedliwie względem własnej ludności fabrycznej, którą pozbawi przywozu bawełny. Prokurator jeneralny oświadcza, że rząd Królowej Jej Mości trzyma się ściśle prawa narodów, i nie może uznawać dwóch systemów odmiennych, to jest, gdy się sama znajduje w pokoju, i gdy prowadzi wojnę. Elementa blokady rzeczywistej są dostatecznym obwieszczeniem, że istnieje, a co jest dostateczna siła zbrojna, to zależy od okoliczności, i tego żaden prawnik nie oznacza. Blokada portu ważną jest nawet wtedy, gdy całe wybrzeże, do którego port należy, strzeżone nie jest.

Wniosek Gregorego bez głosowania odrzucony.

Francya.

Paryż, 9. marca. (Posiedzenie w izbie deputowanych.) Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 8. marca wystąpił margrabia de Pierre z zwaną zaczepką przeciwko ministrowi spraw wewnętrznych. „Jest minister“, mówił on, „który w rękach swych dzierży największą władzę, jaką tylko konstytucya dać może, a obok niego wszystkie inne władze są prawie niczem. Niesłychana to władza nakazania milczenia Francyi całej. W ogóle i każdemu z osobna w szczególe, albo raczej natchnienia każdego tem, co ma powiedzieć, władza ta życia i śmierci przynosi mu każdego poranka pochlebny wyraz niepodległej wdzięczności.“ Według zdania mowcy tylko względy największej wagi na dobro publiczne mogą usprawiedliwić udzielone ostrzeżenie; żąda więc, ażeby każde ostrzeżenie poprzedzało następującą formułę: „W imieniu prawa dobra publicznego oświadczam, iż ręczyć nie mogę za bezpieczeństwo Francyi, jeżeli ten a ten artykuł dziennikarski przejdzie bezkarnie, przeto udzielam ostrzeżenie.“ Nie wiem, „mówił dalej mowca“, czyli dyktatura takowa może być powierzona człowiekowi nieodpowiedzialnemu; ale jeżeli, krom nas, nikt we Francyi nie ma prawa podniesienia najmniejszej skargi, najmniejszego zażalenia, to bym się uważał za bardzo winnego, gdybym wam przed złożeniem mandatu mojego w oczy nie powiedział, że system takowy upokarza Francję z 1789 roku.“ W tem miejscu przerwał mowę prezes, zwracając na to jego uwagę, że wynurzeniem tem sam zaprzeczył twierdzeniu swemu o niewoli mowcy; na co mowca oświadczył: „Ja do mówienia mam prawo, ale krom mnie i mych kolegów nikt we Francyi prawa tego nie ma. Pytacie, czy chcę wolności druku? Tak chciałby ją, bo ostatnie dziesięć lat dokończyły wychowanie moje polityczne. Ja znów się pytam: możecie ją znieść? Jeżeli jej znieść nie możecie, to ani słowa o tem nie mówmy, ale wtenczas bądźmy skromniejszymi, i nie mówmy o silnym rządzie i o roku 1789. W końcu mowca oświadcza się za pokojem, i pragnie, ażeby rząd więcej się zajmował sprawami kraju, niżeli obcemi.

Po wysłuchaniu jeszcze mów pp. Lafond, Latour i Beauverges, powtarzających jedne i te same ogólniki o wdzięczności Cesarzowi winnej i o potrzebie zaprowadzenia w budzenie największej oszczędności, zamknięto rozprawę ogólną, i rozpoczęto rozprawę nad szczególnymi paragrafami. Zabrał najpierwszą głos p. Picard, motywując wniesioną poprawkę ze stanowiska sytuacji finansowej i politycznej. Głównie jednak zwrócił się ku stosunkowi prasy drukarskiej, i powstawał najprzód przeciwko koncesyi do zakładania dziennika potrzebnej, która z dziennika robi sprawę finansową, wyzyskiwaną przez nieznaną akeyonaryuszów. Przed dwoma dopiero

laty trzy największe dzienniki były w rękach bankierów, i umiano korzystać nawet z wpływów rządowych, jak n. p. Mirés pod względem rzymskich dróg żelaznych. Obecna kombinacja administracyjna doprowadziła do tego, że we Francji myśl jest zgnieciona, prawda wywołana, a jeżeli rząd zechce to i zniszczoną być może. Taka jest prawdziwa sytuacja, i nie bez żalu słyszeć musiano w senacie, że w Austrii większa jest wolność druku, jak u nas. Na prowincji gorzej jeszcze, jak w Paryżu; tam według słów algierskiego jednego dziennika, urzędnikowi, którego umieścić chcą, zapewniają najprzód pensję, potem uszanowanie, a w końcu co tydzień artykuł pochwalny w dzienniku miejscowym.

Na posiedzeniu z dnia 8. marca Julius Favre popierał poprawkę wraz z kolegami swemi wniesioną o zaprowadzenie wolności druku, wolności wyborów itp. Minister Baroche trudne miał stanowisko, odpowiadając mowom z wielkim talentem wypowiedzianym.

Kolb-Bernard i kilku deputowanych z stronnictwa legitymistów wniosli poprawkę do 11. §. adresu. W poprawce tej żądają, ażeby Cesarz nakazał dochodzenie skutków traktatów handlowych z Anglią i Belgią zawartych, przypisując tym traktatom przyczynę między w miastach fabrycznych panującej.

Włochy.

(Położenie Piemontanów.) Z Rzymu-piszą pod dniem 3. b. m., że położenie Piemontanów w królestwie Obojga Sycylii bardzo jest krytyczne. Sycylia sama w wielkiem jest wzburzeniu. Piemontenie obawiają się ogólnego powstania.

(Budżet.) Budżet marynarki piemonckiej wynosi na rok 1862gi 63,678,401 lirów, a zatem o przeszło 6 milionów więcej jak w roku przeszłym. Wydatek na budowę okrętów preliminowany w budżecie w sumie 26,073,000 lirów.

(Arcybiskup Fransoni †.) Dziennik turyński *l'Armonia* donosi z wielkim żalem o śmierci księdza Fransoniego, arcybiskupa turyńskiego, który umarł na wygnaniu.

Niemce.

Frankfurt, 9. marca. (Posiedzenie związkowych.) Na wczorajszym posiedzeniu sejmku związkowego Austria i Prusy wniosły wiadomy już czytelnikom projekt względem sprawy elektorstwa heskiego. Wniosek ten przekazano do wydziału. Austria oświadcza, że przystaje na projekt Saxonii względem powszechnej ustawy niemieckiej przeciw przedrukowi. Prusy zapowiadają gotowość przedłożyć izbom ustawę względem zaprowadzenia znanych dodatków do niemieckiej ustawy wexlowej. Następuje kilka wniosków względem stosunków twierdz i kas związkowych.

— Podług otrzymanych w Wiedniu wiadomości przybył książę Koburgski z małżonką dnia 7. b. m. do Alexandryi.

Grecya.

(Wypadki powstania.) Potyczka pod Glykia była znaczniejsza, lecz nie ma bliższych doniesień o niej. Rząd z pospiechem wysłał posiłki zapasy, amunicję i t. p. Lud głuchy na wszelkie póduszczenia. Dekretem królewskim z 23. lutego zatoka Argos ogłoszona w stanie blokady.

W Nauplii panuje teroryzm, klęski osłabiają ducha młodych ludzi, których zmuszono stanąć pod bronią, zniechęcają nietylko wojsko, ale nawet wyzwolonych więźniów.

Jenerał Tzokris ściągnął na siebie podejrzenie powstańców i został na śmierć skazany.

Rząd królewski dał pod dniem 28. lutego amnestyę dla wszystkich żołnierzy i tych podoficerów, którzy nie należeli do sprzyśnięcia i wzięli udział w powstaniu jedynie z przymusu lub nierozwagi, a nie powstrzymują żołnierzy od korzystania z amnestyi. Król zastrzega sobie nadto wynagrodzić wszystkich wojskowych, którzy starają się będą o przywrócenie porządku. Terminem ostatecznym powrotu do posłuszeństwa naznaczono początek operacyi wojennych przeciw Nauplii od ładu i morza.

W Atenach panuje spokój, ale usposobienie jest naprężone. Uniwersytet i gimnazjum zamknięte. Rozrywki karnawałowe wstrzymane. Francuska fregata „Zenobie“ wracając z Smyrny z kontradmirałem Fonchardem, dowódcą dywizyi lewantyńskiej zawinęła do Pireju. Za nią przybył parowiec awizowy „Heron“. Stała także w Pireju na kotwicy rosyjska fregata „Oleg“.

Ostatnie wiadomości.

Berlin, 12. marca. Wstępny artykuł dzisiejszej „Sternzeitung“ wyjaśnia stan rzeczy, który był powodem przesilenia, wyluszcza motywa proźby gabinetu o dymisyę i dodaje, że Król jej nieprzyjął, lecz trzymając się postanowienia objawionego w listopadzie 1858, podaje rozwiązaniem izby deputowanych krajowi jeszcze raz sposobność okazać, że pragnie wspierać odpowiednią najwyższym zamiarom politykę umiarkowanego rozwoju przy pomocy rozważonych dokładnie reform.

Rząd państwa odwołując się do kraju, będzie statecznie przeprowadzał rozporządzenia, jakich wymaga dobro kraju, a równie pomyślnie, jak załatwił regulacyę podatku gruntowego, spodziewa się także przy zamierzonych wkrótce reformach pokonać mniej zacięty opór, i zapewnić im zba wienny skutek. Po nauczających wypadkach ostatnich dni powinni wszyscy umiarkowani mężowie wpływać na to, ażeby z nowych wyborów wyszli umiarkowani posłowie. „Wtedy i tylko wtedy — powiada w końcu artykuł — jeżeli wypadną wybory w takim duchu, będzie kraj miał dostateczną rękojmię należytego rozwoju swojej pomyślności, potęgi i wolności.“

Londyn, 11. marca. W izbie niższej mówił Layard: Anglia zachowa neutralność w obec walki wojsk cesarskich z powstańcami, jeźliby ci szturmowali Shanghai. Anglia nie odbierze także miasta Ningpo insurgentom. — Na interpelacyę w sprawie meksykańskiej oświadczył Layard: Anglia nie zgadza się z proklamacyą co do przyszłego rządu meksykańskiego. Anglia nie żąda niczego więcej, tylko dopełnienia zobowiązań, które Meksyk przyjął na siebie.

Turyń, 11. marca. Rząd miał zalecić urzędownie komitetom di Providemento w Genuy, ażeby zachowały się spokojnie, gdyż w przeciwnym razie byłby zmuszony rozwiązać je. Jak donosi dzisiejsza „Opinione“, mieli podać się do dymisyi prefekci w Turynie, Florencyi i Perugii, a pogłoska dodaje, że także w Genui i w Medyolanie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. marca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.41	- 2.1	73.9	połudny	sl. jasno
2. god. po poł.	328.52	+ 3.0	67.6	połud.-wsch.	„ pochmurno
10. god. wiecz.	328.29	0.0	84.0	południowy	„ „

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w miesiącu lutym 1862.

Średni stan barometru był 326^{''}826 miary paryskiej przy temperaturze 0.

Najwyższy 331^{''}00 dnia 9. zrana.

Najniższy 320^{''}46 dnia 1. w południe.

Średnia temperatura była — 5.02 R., o 1.933 zimniejsza niż 34letnie przecięcie.

Najwyższa + 1°.5 dnia 6. zrana.

Najniższa — 18°.0 dnia 9. zrana.

Średnia wilgoć powietrza wynosiła 88.02 pr. C.

Największa 97.6 dnia 4. zrana.

Najmniejsza 71.2 dnia 23. w południe.

Całkiem pogodnym był tylko 1 dzień, mało pochmurnych było 4, bardzo pochmurnych 12, a całkiem posepnych 11. Mróz był we wszystkich 28 dniach, a z tych 25 bez odwilży; mgła zaś była w 7 dniach. Deszcz i śnieg padał w 16 dniach; sam deszcz w 3, a śnieg we wszystkich 16 dniach; wysokość jego wynosiła 200^{''} = 16.18^{''}, a całego osadu atmosferycznego 22.15^{''}, w porównaniu z 34letnim przecięciem więcej o 4.03.

Wiatr dzielił się w następujący sposób: Pn. 11, Pn.-Z. 5, Z. 23, Pd.-Z. 5, Pd. 30, Pd. W. 4, W. 2, Pn. W. 4; siła jego była w ogóle mierna, tylko 2go i 4go była burza ze wschodu, a 7go z północy.

Z codziennych spostrzeżeń przeciętnych na rozmaitych instrumentach przedstawia się następujący przegląd: Codzienny średni stan barometru chwiał się mocno w pierwszych 12 dniach, podniósł się bowiem z 320.957 dnia 1go, na 328.550 dnia 3go, spadł do 6. na 320.410, osiągnął już 9go 330.897, a do 12go spadł na 322.813; potem podnosił się z wolna do 330.340 dnia 21go, a do 28go spadł na 326.377. Codzienna średnia temperatura powietrza podniosła się z — 5.13 dnia 3go na + 0.77 dnia 6go; spadła już 7go na — 8.63, a do 9go na — 14.23, podnosiła się dość jednostajnie do 19go na — 1.47, a do 28go spadła znowu na — 6.40. Średni nacisk pary chwiał się między 1.89 dnia 6go, a 0.45 dnia 9go. Średnia wilgoć powietrza spadła z 92.20 pr. C. dnia 2go na 80.60 dnia 5go, powiększyła się znowu do 14go na 92.20 i niespadła już niżej 82.60 dnia 23go. Wiatr zmieniał się w pierwszej połowie miesiąca między południowo-zachodnim a północnym kierunkiem; potem był stale południowy, tylko w ostatnich trzech dniach dał naprzemian z północnej i północno-wschodniej strony. Największa wysokość śniegu, który spadł w przeciągu 24 godzin, wynosiła 53^{''} dnia 4go i wydała razem z deszczem 7.56 wody. Średni stan Ozonometru trzymał się między 8.13 dnia 11go, a 10.00 dnia 20go. Średnia elektryczność

powietrza podniosła się tylko 15go na 5.6, zaś elektryczność ziemi była przez cały miesiąc wcale nieznaczna.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. marca.

- Hotel europejski: P. Hr. Komorowski Roman, z Zloczowa.
Hotel Langa: Koudelka Franciszek, c. k. fml., z Czerniowiec.
Hotel angielski: Wolfram Józef, z Czyżyk.
Zajazd podolski: Strzelecki Krz., z Zloczowa.
Pod Tygrysa: Uhysz Henryk, z Ostoburza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. marca.

- PP. Stasicki Antoni, do Uścia zielonego. - Suchocki Anton, do Polski. - Radliński Karol, do Kamionki.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wksli.

Dnia 13. marca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 84.20. Metaliki po 5% za 100 zlr. 70.15; po 4 1/2% za 100 zlr. ... Obligacje ind. ...

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zlr. ...

Wexlowy. Za 100 zlr. południowo-niemieckiej waluty ...
Lipak za 100 talarów ... Londyn za 10 funtów szterli. 137.60.
Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.52, dukaty ces. pełnej wagi ...

Kurs lwowski.

Table with columns for 'gotówka' and 'towarem', and rows for various currencies like 'Dukat holenderski', 'Dukat cesarski', etc.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Table with columns for 'Instytut' and 'Za kupon wypada', and rows for 'Nowe prócz kuponów 100 po w.a.', etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. marca.

Table with columns for 'pien.' and 'towar.', and rows for '1. Dług publiczny', 'Przez. do wylos. z r. 1839', etc.

Table with columns for 'pien.' and 'towar.', and rows for 'Ban. Tem. Kroczy', '2. Stan oblig. dometykaj.', '3. Akcje.', etc.

Table with columns for 'pien.' and 'towar.', and rows for 'Kolej Aussig.-Ciepl.', 'Banku nar.', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.', etc.

Table with columns for 'pien.' and 'towar.', and rows for 'Tow. żeg. par. na Dun. po', 'Weksele.', 'Kurs złota.', etc.

KRONIKA.

(Zabójstwo.) Dnia 10. b. m. pokłócił się na Zniesieniu pod Lwo- wem urlopnik z c. k. pułku piechoty hrabi Nugent, Jan K. z tamtejszym wło- ścianinem, Mikołajem G., i wśród bójkii ugodził go kilkakrotnie siekierą tak gwałtownie, że rzezony włościanin umarł z tego nazajutrz. Winowajcę od- dano przynależnej władzy karnej.

(Falszerze.) Temi dniami pojmano w Peszcie — jak dorosi „Gazeta wie- deńska“ — liczną bandę falszerzy, która fabrykowała banknoty na sto i na pięć złotych. Skonfiskowano przytem nietylko fałszywe banknoty, ale także płyty stalowe i miedziane, znalezione w Budzie u niejakiego L. Nagy, który już przed kilkoma laty był w śledztwie za podobną zbrodnię, a w roku 1859 umk- nął z więzienia komitatowego i dotąd szczęśliwie się ukrywał. Całkiem go- towych znaleziono 100 sztuk setek i kilka banknotów pięciuzłotowych. Nagy wyznał oprócz tego, że wyrabiał także piórem i wydawał banknoty na tysiąc złotych. Miał pięciu spółników tego zbrodniczego rzemiosła, a do tych nale- żała także jego kochanka Julia Apagyi, znana z swojej piękności.

(Reformy w teatrach francuskich.) Hrabia Walewski wydał teraz nowe instrukcje dla scen francuskich. Pragnąc je podnieść do należytej godności, upomina dyrektorów, pisarzy i krawców teatralnych, ażeby unikali wszelkich nieprzyzwoitości, które naruszają moralność publiczną. Stosując się ściśle do tych moralno surowych intencji ogłasza teraz dyrekcya Cyrku „Imperiale“

w. Paryżu, że udało się jej wyszukać do nowej sztuki czarodziejkiej „Rotho- mago“ dwanaście dam rzadkiej piękności, które będą przedstawiały dwanaście godzin, mianowicie godzinę pracy, tańcu, snu, północy, przebudzenia, rozrywki, godzinę pasterską i t. d. Oprócz tego zaangażowano podług afiszów 150 naj- piękniejszych kobiet.

(Wspamiętałyśmy ofiara.) Zamieszkały od wielu lat w Londynie ban- kier amerykański Peabody, który dla spoczynku chce zwinąć teraz swoją firmę, chciał ofiarować sumę 100.000 ft. szt., jeźliiby pomnik zaprojektowany na cześć księcia Alberta stanowiła jaka pożyteczna dla ogółu fundacya. Ale ponieważ myśl tę zarzucono teraz, zamierza p. Peabody poświęcić tę ogromną sumę na zbudowanie pomieszczeń dla ubogich robotników w Londynie, w dowód wdzięcz- ności — jak powiada — za uprzejmość, jakiej doznawał przez czas pobytu swego w Anglii, i jako prowiżę od znacznego majątku, który zebrał w tym kraju. Nim poczynione będą potrzebne przygotowania i ułożone plany tych budynków, uplynie najmniej rok cały, i aż do tego czasu ofiarował się fundator zapłacić od kapitału 5%, t. j. dodać jeszcze 5000 ft. szt. Sam zaś — jak po- wiadają — stawia się od życia publicznego z roczną rentą 70,000 ft. szt., i upraszał lorda Stanleya i sir Emersona Tennent, ażeby objęli administracyę majątku tej fundacyi.